

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Β΄ Ματθαίου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Ευαγγελικό Ανάγνωσμα](#) της [Κυριακής Β΄ Ματθαίου](#): **Μτθ. δ΄ 18-23 (07-07-2024)**

Αρχιμ. Επιφανίου Παπαντωνίου

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν

αὐτοῦς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὃ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Καθὼς ὁ Ἰησοῦς περιπατοῦσε στὴν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφία, τὸν Σίμωνα, ποὺ τὸν ἔλεγαν καὶ Πέτρο, καὶ τὸν ἀδελφὸ τοῦτον Ἀνδρέα, νὰ ρίχνουν τὰ δίχτυα στὴ λίμνη, γιὰτὶ ἦταν ψαράδες. «Ἀκολουθήστε με», τοὺς λέει «καὶ θὰ σὰς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Κι αὐτοὶ ἀμέσως ἀφήσαν τὰ δίχτυα καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Προχωρώντας πιο πέρα ἀπὸ κεῖ, εἶδε δύο ἄλλους ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβο, γιο τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφὸ τοῦτον Ἰωάννη. Βρίσκονταν στὸ ψαροκάϊκο μαζί με τὸν πατέρα τοὺς τὸν Ζεβεδαῖο καὶ τακτοποιοῦσαν τὰ δίχτυά τοὺς. Τοὺς κάλεσε κι αὐτοὶ ἀφήσαν ἀμέσως τὸ καΐκι καὶ τὸν πατέρα τοὺς καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλη τὴν Γαλιλαία. Δίδασκε στὶς συναγωγές τοὺς, κήρυττε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ γιάτρευε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε ἀδυναμία.

Ἡ κλήση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου

Με τὴ σημερινή ευαγγελικὴ περικοπὴ μεταφερόμαστε νοερά στὴν Γαλιλαία καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς δημόσιας δράσης τοῦ Χριστοῦ. Στὴν ηλικία τῶν τριάντα χρονῶν, μετὰ τὸ βάπτισμα καὶ μετὰ τοὺς πειρασμούς καὶ ἀφοῦ συνελήφθη ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ Ἰησοῦς ἦρθε στὴν Γαλιλαία. Εκεῖ κάλεσε τοὺς πρῶτους μαθητές τοῦ, τοὺς δύο ἀδελφούς Πέτρο καὶ Ἀνδρέα καὶ τοὺς ἄλλους δύο ἀδελφούς Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη. Ἡ ἀνταπόκριση ἦταν ἀμεση. «Οἱ δε ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ». Εκεῖ «παρὰ τὴν θάλασσα τῆς Γαλιλαίας», ἀρχίζει νὰ θεμελιώνεται ἡ Ἐκκλησία, ἐκεῖ σπέρνεται ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως, γιὰ νὰ γίνῃ «δένδρο μέγα» καὶ νὰ ἀπλώσῃ τὰ κλαδιά τοῦ σε ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἰωάννης λόγῳ τοῦ ὅτι υπῆρξαν νωρίτερα μαθητές τοῦ Τιμίου Προδρόμου, εἶχαν τὸ πνευματικὸ υπόβαθρο ἀλλὰ καὶ τὶς σχετικὲς πληροφορίες ἀπὸ τὸν δάσκαλο τοὺς, ὥστε νὰ ἀκολουθήσουν αὐτόν ποὺ ὁ ἴδιος βάπτισε στὸν Ἰορδάνη. Γι' αὐτὸ καὶ ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως στὸ κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν τὸν γνώριζαν προσωπικά καὶ τόσο καλὰ. Ἀποδέχθηκαν με χαρὰ νὰ γίνουν μαθητές ἐνὸς ἄλλου διδασκάλου, γιὰτὶ ἦταν ἐτοιμοὶ νὰ κληθοῦν,

παράλληλα είχαν και τη δική τους διάθεση αναζήτησης ενώ αποτελούσε εχέγγυο η διαβεβαίωση του Προδρόμου για τον μεσσιανικό χαρακτήρα του προσώπου του Ιησού. Παρά το γεγονός ότι είχαν υπό την κατοχή τους πλοiάρια και ως συνέταιροι πιθανόν να βρίσκονταν σε καλή οικονομική κατάσταση, τα δύο ζεύγη αδελφών εγκαταλείπουν τους γονείς τους, παραιτούμενοι οικειοθελώς και ομοθυμαδόν από την εργασία τους.

Η κλήση του Χριστού στην πραγματικότητα της σωτηρίας είναι πάντα βαθύτατα προσωπική. Είναι ένα μυστήριο, έργο του θελήματος και της πρόγνωσης του Θεού. «Ουχ υμείς με εξελέξασθε, αλλ' εγώ εξελεξάμην υμάς» (Ιω. ιε'16), δεν με διαλέξατε εσείς, αλλά εγώ σας διάλεξα. Αυτό το κάλεσμα απευθύνεται στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, με διαφορετικό τρόπο αλλά με κοινό σκοπό, τη βασιλεία του Θεού. Όταν ο Θεός μας διαλέγει και μας εκλέγει, όταν Εκείνος μας καλεί, σέβεται την ιδιαιτερότητα της προσωπικότητάς μας. Δεν παραβλέπει το γεγονός ότι ο καθένας από εμάς είναι μοναδικός και ανεπανάληπτος. Γι' αυτό και δεν καταργεί την ελευθερία μας, δεν μας ισοπεδώνει και δεν μας εξισώνει, γιατί η χάρη του Θεού δεν κατασκευάζει πανομοιότυπους αγίους. Μέσα στο μυστήριο της Εκκλησίας καλούμαστε να χωρέσουμε όλοι, κλειστοί και ανοιχτοί τύποι χαρακτήρων, πρόσχαροι και σοβαροί, επιεικείς και αυστηροί, ευαίσθητοι και δυναμικοί, όποιοι και αν είμαστε εμείς, όποιοι και αν είναι οι άλλοι οι διαφορετικοί από εμάς.

Καλώντας τους να τον ακολουθήσουν δεν τους απέσπασε από την εργασία τους για μια εύκολη και ανέμελη ζωή, αλλά τους ανέθεσε κάποια ανώτερη, σπουδαιότερη και πνευματική πλέον εργασία. Από τον βυθό της θάλασσας, τους οδήγησε στη θάλασσα της κοινωνίας και, αντί για ψαράδες του θαλασσινού νερού, τους ανέδειξε ψαράδες ανθρώπων.

Πολύ μεγάλη και τεράστια η διαφορά μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης εργασίας. Για το ψάρεμα της θάλασσας χρειάζεται να ξέρεις την τέχνη της αλιείας, να έχεις ευνοϊκούς καιρούς και μεγάλη υπομονή. Το ψάρεμα όμως των ανθρώπων θέλει μεγαλύτερα και ανώτερα προσόντα, αγιοπνευματικά προσόντα και χαρίσματα.

Η προθυμία και η αυταπάρνηση βασικά γνωρίσματα του χριστιανού

Το ερώτημα που προκύπτει μέσα από το σημερινό ευαγγέλιο είναι εάν εμείς δείχνουμε τέτοια αυταπάρνηση και προθυμία στην κλήση του Θεού. Γιατί ο Κύριος μας καλεί και εμάς, όπως ακριβώς και τους τέσσερεις ψαράδες. Μας ζητά να εγκαταλείψουμε τα πάντα και να τον ακολουθήσουμε. Ζητά να εγκαταλείψουμε τα πάθη μας, το αμαρτωλό θέλημά μας, τον αμαρτωλό εαυτό μας και να στραφούμε

με αποφασιστικότητα προς αυτόν. Η στροφή μας προς τον Χριστό αφορά στη μετάνοια και στη συνειδητή τήρηση του θελήματός του. Η δε κλήση του Χριστού γίνεται με τον ανάλογο με την εποχή μας τρόπο· με τη φωνή των Πνευματικών μας πατέρων, τις συμβουλές και τις νουθεσίες τους, την Αγία Γραφή, τους λόγους των πνευματικών ανθρώπων και τα κηρύγματα στην Εκκλησία. Και εμείς αντίστοιχα ακολουθούμε τον Χριστό με τον ανάλογο τρόπο· πολεμούμε τα πάθη και τις αδυναμίες μας, αγωνιζόμαστε ενάντια στα ελαττώματά μας, καλλιεργούμε τις αρετές, κάνουμε έργα αγάπης και φιλανθρωπίας, προσφέρουμε σε όσους έχουν ανάγκη την πνευματική ή υλική μας στήριξη και συνδρομή.

Το πνεύμα της προσφοράς και της θυσίας αποτελεί το θεμέλιο της χριστιανικής ζωής. Αντίθετα αυτό που την αλλοιώνει και την αναιρεί είναι ο ατομισμός, η εγωπάθεια, η τρυφή και η καλοπέραση. Ο λόγος του Κυρίου για το θέμα αυτό είναι ξεκάθαρος « Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι (Ματθ ιστ´24). Αυτό μας υποδεικνύει σήμερα το παράδειγμα των μαθητών του Κυρίου.